

[Holger K. Nielsen]

Det kan godt være, at det giver lidt penge på statsbudgettet i afgifter, hvis man skifter sin bil ud, det kan godt være – ja meget, siger skatteministeren; han kender jo til de ting – men det giver jo ikke meget beskæftigelse, vel? Regeringen må vel medgive mig, at der er ikke særlig meget beskæftigelse i, at alle danskere skifter deres bil ud. Og det er jo det, vi taler om.

Og så kommer vi dertil, at der altså må være en sammenhæng mellem grøn politik, miljøpolitikken, og den økonomiske politik. Og det er jo dér, vi gang på gang ser denne regering køre i siksakkurs. Den slingrer frem og tilbage. På det ene tidspunkt er den så grøn, så grøn, og i næste øjeblik bliver den så sort, så sort, for der er ikke sammenhæng i tingene. Og her har vi et godt eksempel på det, når statsministeren helt uden at rødme siger, at nu skal vi have forøget privatbilismen, og det er sandelig godt. Nej, der er ikke sammenhæng i det her.

Til sidst et par betragtninger om det forslag til motiveret dagsorden, der er fremsat:

I første halvdel af dagsordenen står der: »Idet Folketinget konstaterer, at arbejdsløsheden er det største samfundsproblem, en trussel mod den enkeltes velfærd«.

Hvis der kun havde stået dét, havde vi ikke haft problemer med at stemme for dette dagsordensforslag, og hvis der i den næste sætning havde stået: »og at regeringen i sin økonomiske politik vil give bekæmpelsen af arbejdsløsheden højeste prioritet«, havde det heller ikke givet os problemer.

Men jeg må indrømme, at når der står, at man konstaterer, at den økonomiske politik giver bekæmpelsen af arbejdsløsheden højeste prioritet, og når man hører statsministerens tale her, så er sandheden jo, at det her er et dagsordensforslag om regeringens hidtidige økonomiske politik. Det kan ikke forstås anderledes.

Stemmer man for dette dagsordensforslag, legitimerer man regeringens økonomiske politik. Og alle ved, at vi har været imod størstedelen af regeringens økonomiske politik. Vi stemte imod skattereformen ud fra den betragtning, at der ikke er nok arbejdsløshedsbekæmpelse i, at man vil ændre finanspolitikken ved at give skattelettelser, at der skal en målrettet indsats til.

Derfor var vi imod skattereformen, og det betyder alt i alt, at vi må stemme imod dette forslag om motiveret dagsorden. Vi ønsker ik-

ke med vores stemmeafgivning at bidrage til at legitimere regeringens hidtidige økonomiske politik.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Som CD'er var det naturligvis dejligt at høre statsministerens argumentation vedrørende bilerne. Men jeg vil godt sige til hr. Holger K. Nielsen, at hr. Holger K. Nielsen tager fundamentalt fejl.

Der er en meget nøje overensstemmelse mellem den argumentation, som statsministeren kom med, og miljøpolitikken. For hvis der ved en forøgelse af bilsalget faktisk sker det, at det er de ældre biler, der forlader de danske veje, er det en væsentlig forøgelse af trafikikkerheden og en væsentlig miljømæssig forbedring. Og udgangspunktet er, at langt de fleste biler vil blive anskaffet til udskiftning af gamle biler. Det vil være et meget lille mindretal, der vil være en forøgelse af den danske bilpark. Så man skifter altså gamle, miljødårlige biler ud med moderne, miljørigtige. Og det er grøn politik!

Pia Kjærsgaard (FP):

Regeringen er i godt humør, siger statsministeren. Og statsministerens svar til mig på mit spørgsmål om, hvorvidt det ikke ville være en god idé at udskrive folketingsvalg, var, at det ville man ikke gøre i utide.

Nej, for så kunne det jo være, at statsministeren gik hen og kom i dårligt humør. Men måske kunne befolkningen komme i bedre humør, fordi den så ville få lejlighed til at fortælle sin uforbeholdne mening om denne regering.

Man må nok sige, at statsministeren udviste en vis form for selverkendelse. Jeg tror faktisk ikke, at statsministeren selv var klar over det. Men der blev sagt, at nu skulle disse her reformer jo først have lov at virke; de er ikke trådt i kraft endnu.

Vil det sige, at statsministeren har så lidt tillid til sine egne vælgere, at han tror, at først når disse velsignelsesrige reformer træder i kraft, vil man stemme på statsministerens parti? Det synes jeg godt nok var en mærkværdig udtalelse og en udtalelse, som ikke virkede, som om regeringen troede på sig selv, hvad der heller ikke rigtig er grund til.